

¹⁵En av gästerna som hörde detta sade till honom: "Salig är den som får bli bordsgäst i Guds rike." ¹⁶Jesus sade till honom: "En man ville ordna en festmåltid och bjöd många gäster. ¹⁷När tiden för festen var inne, skickade han ut sin tjänare för att säga till de inbjudna: Kom, nu är allt färdigt. ¹⁸Men de började alla ursäktas sig. Den förste sade till honom: Jag har köpt en åker och måste gå ut och se på den. Jag hoppas du ursäktar. ¹⁹En annan sade: Jag har köpt fem par oxar och är på väg att se vad de duger till. Jag hoppas du ursäktar. ²⁰Ännu en annan sade: Jag har gift mig, och därför kan jag inte komma. ²¹Tjänaren kom tillbaka och berättade detta för sin herre. Då blev denne vred och sade till sin tjänare: Gå genast ut på gator och gränder i staden, och för hit fattiga och krymplingar, blinda och lama. ²²Tjänaren sade: Herre, vad du befalldes har jag gjort, men här finns ännu plats. ²³Då sade herren till sin tjänare: Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt. ²⁴Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna skall smaka min måltid." (Luk 14:15-24)

Bön: Herre, öppna våra öron att höra Ditt ord. Amen.

Inledning

Du har kanske varit någon gång inbjuden till en stor och fin fest. Hur skulle du känna dig på en fest där människorna vaktar dig och väntar bara att du gör ett misstag? Jesus berättade liknelsen om den stora måltiden på en sådan fest. På en sabbat gick Han **”in för att äta hos en av de ledande fariseerna”** och där **”vaktade de honom”**¹. Jesus var inte en som bugade och bockade åt alla håll. Han var inte alltid politiskt korrekt. Han talade sanningen och hade människornas frälsning framför Sina ögon. Innan måltiden botade Jesus en sjuk man, även om det var sabbat och även om Han visste att fariseerna och de laglärdade tyckte att det var fel. Jesus förmanade både gästerna och värden som hade bjudit Honom på middag. En av gästerna ville byta samtalsämne. Kanske han tänkte att Jesu förmaningar var opassande. Han började ju undervisa självaste värden! Eller kanske han blev verkligen berörd av Jesu undervisning och ville leda diskussionen vidare. Han sade: **”Salig är den som får bli bordsgäst i Guds rike.”** (v.15)

Aposteln Paulus skrev till Timoteus, en ung pastor: **”Jag uppmanar dig allvarligt vid Gud och Kristus Jesus, som skall döma levande och döda, och inför hans uppenbarelse och hans rike: predika ordet, träd fram i tid och otid, bestraffa, tillrättvisa och förmana, med allt tålmod och all undervisning.”**² Paulus och Herren Jesus själv är goda förebilder av sådan tjänstgöring. Även om bordsgästerna skulle ha tyckt att det var okonventionellt och en dålig tid för Jesus att förmana och undervisa så lät Han inte det hindra Honom. Han och Hans predikanter har alltid predikat lagen för att uppenbara synden. Vi är syndiga. Vi är syndare. Vi behöver en Frälsare. Vi behöver Gud och Hans evangelium för att bli rättfärdiga och saliga.

Predikans överskrift heter: **”Du är inbjuden till den stora festmåltiden”**. Predikans första del heter **”1. Många kommer inte”** och den andra delen: **”2. Saliga är de som kommer”**.

---

¹ Luk 14:1.

² 2 Tim 4:1,2.

1. Många kommer inte

”En man ville ordna en festmåltid och bjöd många gäster. När tiden för festen var inne, skickade han ut sin tjänare för att säga till de inbjudna: Kom, nu är allt färdigt.” (vv.16,17)

Mannen i liknelsen, han som ordnade festmåltiden, är Gud. Han utvalde Israel för Sitt folk. Han gav dem Sitt ord genom profeterna. Han uppenbarade genom ordet att en Frälsare skulle komma. Alla israeliterna var inbjudna till denna saliga festmåltid. Genom lagens predikan uppenbarade Herren israeliterna deras synder och kallade dem till omvändelse. Genom evangeliet kallade Han dem till tro; genom evangeliet skänkte Han dem syndernas förlåtelse. Var och en som trodde löftet om syndernas förlåtelse blev förlåten.

Genom århundradena hade Gud meddelat Sin inbjudan till israeliterna. De borde ha varit beredda att hälsa Messias välkommen. Den Helige Ande skriver: **”Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt.”**³ I Jesu liknelse läste vi, att **”När tiden för festen var inne, skickade han ut sin tjänare för att säga till de inbjudna: Kom, nu är allt färdigt.”** (v.17) Detta budskap var ju just det som Jesus kom för att meddela. **”Kom, nu är allt färdigt.”** Han föddes som en jude därför att löftet om Frälsaren hade blivit given åt judarna. Gud ville att evangeliet skulle predikas först till judarna. Men vad gjorde de? Johannes svarar: **”Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom.”**⁴ Israel som nation tog inte emot sin Messias. De vände sig bort från Honom. I liknelsen möter vi tre män som alla började ursäktas sig. Ingen ville egentligen komma till den festmåltid till vilken de hade redan tidigare blivit inbjudna.

Är det fel att köpa en åker, ett hus, en sommarstuga, en segelbåt, aktier eller motsvarande och ta hand om dem? Är det fel att köpa fem par oxar, en ny traktor, några bilar eller en ny och effektiv dator? Är det fel att gifta sig, umgås med vänner och släktingar eller att engagera sig i någon hobby? Vad ska vi svara?

Bibeln säger: **”Ty allt som Gud har skapat är gott, och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse. Det helgas genom Guds ord och bön.”**⁵ När vi tar emot Guds gåvor som Guds gåvor och inte gör dem i våra hjärtan till avgudar, då är det rätt att köpa och förvalta åkrar och ta hand om oxar. Luther säger: *”Det, varvid du fäster ditt hjärta och varpå du förlitar dig, är, säger jag, i verkligheten din Gud.”*⁶ Om åkrar, båtar, aktier; oxar, bilar, datorer; människor eller någonting annat än Herren blir det allra viktigaste i vårt hjärta då upphöjer vi dem till avgudar – vare de saker, människor eller ideologier. Må vi och alla människor hålla Herren Gud i ära! Herren säger: **”Jag är HERREN, din Gud ... Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig.”**⁷

Det finns många som tycker att kristendom och Jesu undervisning i princip är någonting positivt. *”Det är bra för dig!”* kan man höra även de otroende säga när vi berättar om Jesus. *”Ja, jag kommer någon gång till kyrkan...”* kan de säga för att göra oss glada. Några kommer, många kommer aldrig. Många vill egentligen inte komma. De har någonting mycket viktigare, så som i Jesu liknelse de tre män hade. För dem var det viktigare att ta hand om affärerna och hitta någon ursäkt som han gjorde som sade sig ha gift sig...

De som avvisar Guds inbjudan får skylla sig själv. De som går förlorade är själv skyldiga för fördömsen. Gud har förberett frälsningen för alla i Kristus Jesus men utan tro på Honom blir människan förlorad. Många kommer inte till den stora festmåltiden. Kristus säger, att **”den port är**

³ Gal 4:4,5.

⁴ Joh 1:11.

⁵ 1 Tim 4:4,5.

⁶ Internet 2007-06-15: <http://www.logosmappen.net/bekskrifter/sk/sk_1bud.html>
Luther, Martin. Stora katekesen. Förklaring för första budet.

⁷ 5 Mos 5:6,7.

vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den.”⁸

2. Saliga är de som kommer

”Tjänaren kom tillbaka och berättade detta” – alltså att alla hade börjat ursäkta sig – **”för sin herre. Då blev denne vred och sade till sin tjänare: Gå genast ut på gator och gränder i staden, och för hit fattiga och krymplingar, blinda och lama. Tjänaren sade: Herre, vad du befallde har jag gjort, men här finns ännu plats. Då sade herren till sin tjänare: Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt. Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna skall smaka min måltid.”** (vv.21-24)

Israel som nation, som det utvalda folket, tillbakavisade Kristus och lämnade den levande Guden. Aposteln Paulus och Barnabas sade till judarna när de avvisade den sanna bibliska predikan: **”Guds ord måste först predikas för er. Men då ni visar det ifrån er och inte anser er själva värdiga det eviga livet, se, då vänder vi oss till hedningarna.”**⁹

Den stora festmåltiden fylldes av **”fattiga och krymplingar, blinda och lama”** som tjänaren hittade från gatorna och gränderna i staden. De judar som blev frälsta var för det mesta just fattiga. De var de som hade **”en förkrossade ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta”**¹⁰.

Paulus skriver i Romarbrevet om Israel: **”Jag frågar nu: Inte har de väl snubblat för att de skulle falla? Visst inte. Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att detta skulle väcka deras avund.”**¹¹ Genom Israels fall har frälsningen kommit till oss säger aposteln. I Jesu liknelse representerar den tredje gruppen hedningarna: **”Då sade herren till sin tjänare: Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt.”** (v.23)

Om liknelsens herre representerar Gud, vem är då tjänaren? Ja, vem är det som kommer med evangeliets budskap? Det är Herren Jesus Kristus själv! Det är Kristus Jesus som är närvarande i evangeliet och som talar genom Guds ord. Innan Jesus blev en människa talade Han genom profeterna. När han levde här på jorden cirka 2000 år sedan så undervisade Han i en synlig gestalt. Efter Sin död på korset, uppståndelse och himmelfärd har Han talat genom apostlarna. I Bibeln har vi de heliga Skrifterna, gudomligt inspirerade orden. Efter apostlarnas tid och, ja, fortfarande idag talar Jesus Kristus själv till oss genom Bibelns ord. Han talar till oss genom predikoämbetet. Petrus skriver: **”Om någon talar skall han tala i enlighet med Guds ord.”**¹² Han skriver också: **”Längta som nyfödda barn efter den rena andliga mjölken, så att ni genom den växer upp till frälsning, då ni nu har smakat att Herren är god.”**¹³ Ja, frälsningen skänks genom Guds ord. Det är också genom Guds ord som vi behålls i tron.

Vi har talat om olika saker i liknelsen men det finns en sak som vi inte har ännu direkt talat om. Vad betyder eller representerar liknelsens festmåltid? Luther skriver: *”Denna predikan om Kristus är den stora och härliga måltid som han bespisar sina gäster med. Härigenom helgar han dem genom sitt heliga dop samt tröstar och styrker dem genom sin lekamens och blods sakrament.”*¹⁴ Den stora måltidens mat är *”det heliga evangeliet med all des härlighet, ja, det är Kristus själv, den fullständiga rättfärdiggörelsen, syndernas förlåtelse, liv och frälsning.”*¹⁵

⁸ Matt 7:13.

⁹ Apg 13:46.

¹⁰ Ps 51:19.

¹¹ Rom 11:11.

¹² 1 Petr 4:11.

¹³ 1 Petr 2:2,3.

¹⁴ Luther, Martin. Kyrkopostilla II. S. 92 (#5).

¹⁵ Krezmann. Internet 2007-06-16: <http://www.krezmannproject.org/LUK/LUK_14.htm>

Saliga är de som kommer till Herrens stora måltid! Genom tron äter vi Människosonens kött och dricker Hans blod, som Han själv i Johannes evangeliets sjätte kapitel säger: **”Amen, amen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. Ty mitt kött är verklig mat och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.”**¹⁶ Genom tron är vi redan nu delaktiga av det eviga livet. Ja, vi är redan i Guds rike! Hans Kyrka är en – som vi också bekänner i den Apostoliska trosbekännelsen. En del av denna sanna kristna och heliga Kyrkan är redan hemma hos Gud i himlen. Den andra delen, till vilken vi tillhör, är fortfarande här på jorden. Vi är fortfarande under korset och vi får lida av syndens, världens och djävulens attacker. De som är redan hemma hos Gud väntar oss. Vi är på väg hem till den stora måltiden i himmelens eviga salar! Bibeln säger, **”att vi måste gå genom många lidanden för att komma in i Guds rike.”**¹⁷ Vi har en nådig Gud. Vår Frälsare har gjort allt färdigt. Låt oss därför förbli i tron. Ja, vi är syndiga och ofullständiga men vår Gud och Frälsare Jesus Kristus är fullständig och helig. I evangeliet förkunnar Han att alla våra synder är förlåtna och att vi är Hans kära barn.

Jesus säger: **”Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare.”**¹⁸ Är du en syndare? Om du är, så hör nu! Idag är din ”lyckodag”! Jesus har kommit för att kalla dig. Han har nämligen kommit för att kalla just syndare! Det finns ingenting som kan vara viktigare för dig eller mig än den eviga frälsningen som vi har i vår Herre Jesus Kristus! Idag har du hört evangeliet om syndernas förlåtelse. Idag har du hört att Gud kallar dig till Hans rike. För Kristi skull får du tro att alla dina synder är förlåtna och om du tror detta så då har Guds nåd fått arbeta i ditt hjärta den frälsande tron och du har kommit till Honom. Det är Guds nåd att vi får tro på Honom och på Hans Son Jesus Kristus. Frälsningen är fullständigt Guds verk. All ära tillhör Honom!

I Jesu namn, amen.

*Bön:
Herre Gud, himmelske Fader,
vi tackar Dig, att Du genom Ditt ord har kallat oss till det eviga livet.
Vi ber Dig: Uppväck genom Din Helige Ande våra hjärtan,
så att vi inte förgäves hör Ditt ord
utan blir rätt beredda till den stora måltiden i himmelen
och inte låter något hindra oss därifrån.
Amen.*

Jan-Erik Tiri

---

¹⁶ Joh 6:53-56.

¹⁷ Apg 14:22b.

¹⁸ Mark 2:17.